

גל ל פרשת ויגש

בראשות הרב"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

שמא יגרום החטא בין מידת הדין למידת הרחמים

"וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום" (בראשית לב, ד).

כשיעקב שומע שעשו מתקרב אליו, התורה מספרת: "ויירא יעקב מאד ויצר לו" (שם, ח). יעקב אבינו פחד. השאלה נשאלת מאליה: איך יכול להיות שיעקב פוחד? הרי הקדוש ברוך הוא הבטיח לו בחלומו: "והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך" (בראשית כח, טו). איפה הבטחון בה? דוד המלך אומר: "באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי" (תהלים נו, יב). אז איך יעקב פחד?

התשובה נעוצה בהבנה עמוקה של דרכי ההנהגה האלוהית. יש שני סוגי הנהגות בעולם: מידת הדין ומידת הרחמים. כשאנחנו באים לקדוש ברוך הוא ואומרים: "ואני בחסדך בטחתי, יגל לבי בישועתך" (תהלים יג, ו) - אנחנו בוטחים על החסדים, לא על המעשים שלנו.

אף אחד מאיתנו לא יכול לבוא לקדוש ברוך הוא ולהגיד: "רבונו של עולם, אני צדיק, אף אחד לא יפגע בי". מי שיגיד כזה דבר הוא מסכן, כי הקדוש ברוך הוא יתפוס אותו בנפילה אחת ויגיד לו: "אתה צדיק אתה?" חס ושלום.

אבל יעקב אבינו היה מושלם, עד כדי כך שהוא ביקש מהקדוש ברוך הוא: "אני רוצה מידת הדין, אני לא רוצה רחמים". כמו חייל שנמצא בקרב ומקבל תוספת סיכון - המשכורת שלו יותר גבוהה מחייל שיושב בקריה.

לא יתכן שחייל שכדורים שורקים לו מעל הראש יקבל שכר כמו מי שיושב במשרד ומקליד על המחשב.

עבודת ה' זה אותו דבר. יעקב ביקש לעבוד במידת הדין - אל תתן לי שום דבר בעולם הזה במידת הרחמים, וממילא השכר שלו בעולם הבא יהיה הרבה יותר גבוה. "ויירא יעקב מאד" - הוא אמר: "שמא יגרום החטא" (ברכות ד, א). הייתי עם לבן שנים רבות, ויכול להיות שנפלתי בעניין כלשהו, ואולי בזכות הנפילה הקטנה הזו יהיה כח לעשו לנצח אותי.

הפחד של יעקב לא היה בגלל שהוא לא בטח בה' חס ושלום. אלא מכיוון שדרכו הייתה ללכת במידת הדין, לכן הוא פחד.

אבל אנחנו, שאנחנו עובדים את הקדוש ברוך הוא ברמה נמוכה יותר, אנחנו לא יכולים לעמוד במידת הדין. אוי ואבוי לבן אדם שיבקש מהקדוש ברוך הוא את מידת הדין!

ראיתי אנשים כאלה. היה את הרב גרינמן עליו השלום - בריא, גיבור חזק, תלמיד חכם גדול. יום אחד בא אליו אחד הרבנים ואמר: "כמה יסורים זה דבר גדול!" אמר: "יסורים, מידת הדין, בואו עלי". הוא רצה שכר במידת הדין. הוא נפל, שבר את הגב, ועד יומו האחרון היה על כסא גלגלים. הוא לא בכה מזה. הוא רצה את זה. הוא היה גיבור שיכול לעמוד מול בורא עולם ולהגיד: "אני רוצה מידת הדין".

אבל אנחנו - רק רחמים ולפנים משורת הדין וחסד, ובכלל לא רוצים דין.

הזוהר הקדוש אומר שאם משה רבנו היה חי בדור המבול - לא היה מבול. אם היה חי בדור של סדום - לא הייתה נחרבת סדום. שני המנהיגים - נח ואברהם - מילה אחת הייתה חסרה להם. הקדוש ברוך הוא אמר למשה: "הרף ממני ואשמידם" (דברים ט, יד). מה אמר לו משה? "אני לא מבקש בגלל המעשים, אני מבקש רחמים". ואכן הצליח להציל את עם ישראל.

וזה מה שאנחנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא - אנחנו לא בוטחים במעשים שלנו, אנחנו בוטחים בחסדי ה' יתברך. וחסדים הם תמיד המנצחים.

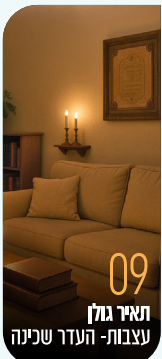
שבת שלום ומבורך!

05 הרב יצחק פנור להיות גיבור הסליחה

03 הרב מאיר כהן מאמין ביכולתו

09 תאיר גולן עצבות - העדר שכנה

09 נפתח חסולם כל נתיבותיה...

10 הרב יעקב עמר הקשר בין התורה למחנה (א)

15 סיפורי צדיקים שבת שלום חמה

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום-ט"א	ח'פ"ה	ב"ש
16:27	16:24	16:24
17:18	17:15	17:16
17:51	17:46	17:51

בירושלים: לנהגים 40 דק' 16:06

מהרו להרשם >>>

03-8000-770

ישיבה לבחורים מתחזקים

גילאי 20-27

בראשות הרב יגאל כהן

בניין חדש ומפואר

ביחד נלמד תורה עם דרך ארץ ואהבת ישראל!

ההרשמה
בעיצומה!

משלחן רבנו

לכבוד מזכה הרבים הגאון הגדול ר' יגאל כהן שליט"א.

לצערי בשבוע שעבר נפלו לי תפילין רבנו תם מהיד בלי שום כיסוי ורציתי לשאול מה צריך לעשות.

שמואל כהן

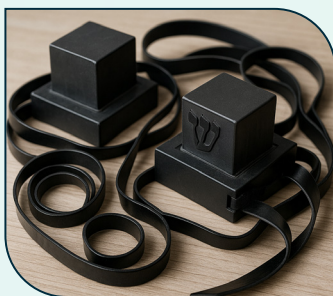
לכבוד האברך היקר והנעלה הר"ר שמואל כהן שליט"א.

אודות שאלת מר בענין תפילין רבנו תם שנפלו כיצד צריך לנהוג. הנה לגבי תפילין של רש"י ידוע מה שכתב המג"א [סי' מד סק"ה] בשם המר"י ברונא שצריך להתענות. וכן הביא גאון עוזנו מרן החיד"א [שו"ת חיים שאל ח"א סי' מד]. אלא שכתב מרן רבינו עובדיה זצ"ל בהליכות עולם [ח"א עמ' לא] שתלמיד חכם שהדבר יגרם לו ביטול תורה, יכול לפדות התענית בצדקה. ולכן לשאלת מר שזכה ברוך ה' להיות אברך השוקד באהלה של תורה בודאי שאין להתענות, אלא יפדה בצדקה. ולגופן של דברים כיצד הדין בתפילין דרבנו תם לענין זה, עי' בשו"ת ארחותיך למדני [ח"י סי' ה] שדן בזה והעלה שבמחלוקת הוא תלוי שלדעת מרן הש"ע [סי' לד סעיף ד] שאסור להניח תפילין רש"י ור"ת בכיס אחד, כיון שאין מניחם אלא מספק, ואחד מהם אינו תפילין, א"כ בנדון דידן אין צריך להתענות, אחר שנפסק כדעת רש"י, ורק לירא שמים שמניחם המחמיר על עצמו אבל לענין התענית אין להחמיר, אולם לדעת המקובלים ששניהם אמת, ואף משה רבנו הניח ב' זוגות, א"כ אף בתפילין דרבנו תם צריך להתענות.

ולענין הלכה נראה דיש להקל, וכדעת מרן הש"ע שאין מניחם אלא מספק וכמו

שהאריך מרן רבינו עובדיה זצ"ל בשו"ת יביע אומר [ח"א או"ח סי' סג]. ובלאו הכי דין התענית הנ"ל אינו מפורש בש"ס או בראשונים מלבד המג"א הנ"ל בשם המר"י ברונא, ובתפילין דר"ת בודאי יכול לסמוך על הנ"ל ויפדה התענית בצדקה אפילו אינו תלמיד חכם.

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

מחשבות טובות

הרב יגאל:

יש אנשים שנהנים לפנטז על רע. ישמע לך הזוי, נכון?

מושיקו שטרן: הזוי ביותר.

הרב יגאל:

הוא אוהב לחשוב רע על אנשים. כיף לו לחשוב רע על אנשים... תשאל אותי - מה זו שמחה? אתה תבין שבלי מחשבות טובות לא תוכל להגיע לשמחה. תכניס למחשבות שלך מחשבות טובות, ותאמין לי מושיקו - מחשבות טובות בשליטה שלך. אתה יכול לחשוב עליו מחשבות טובות עכשיו?

מושיקו שטרן: בטח! כי אני אוהב אותך.

הרב יגאל:

אתה יודע מה? יש פה צלמים מקסימים, נכון? תתחיל להגיד לי עכשיו דברים טובים עליהם. אתה יכול?

מושיקו שטרן: בטח שאני יכול.

הם לא עשו לי רע, אני אוהב אותם, והם משרתים אותנו פה בדבר החשוב שאנחנו עושים ביחד.

הרב יגאל:

הם מזכי הרבים, יש להם זכות הרבים. עושים דברים טובים. הם נחמדים, הם נעימים. הם תמיד מציעים כוס מים, מציעים לך לשתות... ראית? שולט בזה או לא שולט בזה?

מושיקו שטרן: שולט.

הרב יגאל:

אז אני יכול לחשוב מחשבות טובות?

אתפים באחזקת תורה!

מעל 180 אברכים לומדים בבניין "יביע אומר" ואתם יכולים להיות חלק מזה!

לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

הם מחפלים להצלחתך גם כשאתה ישן

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז צוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

בני איש אחד נחנו

"ויגש אליו יהודה". יהודה ניגש ליוסף בשעה של כעס, ויוסף לא רצה לגלות להם מי הוא, עד שיהודה חזר לו חמש פעמים "עבדך אבי". ויוסף לא יכול להתאפק ואמר: "הוציאו כל איש מעלי", ואז הוא התגלה אליהם: "אני יוסף העוד אבי חי". יוסף אומר להם: אבא חי? פתאום אתם דואגים לו "לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו ומת", ויהודה מְשָׁפֵן את עצמו בעד בנימין "כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר, אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים". ואם כן למה כאשר מכרתם אותי לא חששתם לצער של אבא? צריך להפסיק את השנאה בין אחים, צריך לחיות בשלום ולוותר. אדם מבטיח משהו ואחר כך אומר: אני לא זוכר את ההבטחה הזאת, לא אמרתי כזה דבר, והוא לא מוכן לוותר. רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל - שחי 104 שנה - היה אומר: מימי לא ראיתי אדם שויתר והפסיד! אין דבר כזה! מי שמוותר ה' עוזר לו, ה' נותן לו בריאות והוא יעלה מעלה מעלה.

השבוע יש צום עשרה בטבת. מי שצם ביום הזה מקיים מצוה מדברי קבלה, מדברי נביאים. זכריה הנביא אומר: "כה אמר ה' צבאות צום הרביעי וגו' וצום העשירי". מה זה

"צום העשירי"? אם אתה מונה את החודשים מניסן, החודש העשירי הוא חודש טבת. "צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים, והאמת והשלום אהבו". מה זה "והאמת והשלום אהבו"? זה תנאי: הצומות יהפכו לטובה, בתנאי שישראל יאהבו זה את זה ויחיו בשלום

וידברו אמת. אדם צריך לעמוד בדיבור שלו, מי שמבטיח דבר - חייב לקיים! לא כמו אותם שאומרים: הבטחתי, אבל לא הבטחתי לקיים מה שהבטחתי. ואם יבטיחו לקיים, יגידו: הבטחתי, אבל לא הבטחתי לקיים את מה שהבטחתי לקיים את מה שהבטחתי... יש פתגם בערבית "אלדי עטא כלמתו - עטא רקבתו". מה הכוונה? מי שנתן את המלה שלו, חתך את הצוואר שלו! אדם חייב לעמוד במלה שלו.

שנזכה שתתקיים בנו ההבטחה: "וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו", באהבה ואחוה, אמן ואמן.

לרכישת הספר מדי שבת >>> 053-3178863

דרך חדשה

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

מאמין ביכולתנו

בימי השואה, נגשו יהודים מעונים אל הרבי בעל עקדת יצחק מאלכסנדר זיע"א, ושאלוהו על לשון הפסוק (תהלים צב, ג): "להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות", מדוע כתוב "ואמונתך"? לכאורה ראוי היה לכתוב "ואמונתנו", שהרי מדובר על האמונה שלנו? השיב הרבי: "אם ה' יתברך מעמיד אותנו בנסיונות, ברור שהוא מאמין בנו וביכולתנו לעמוד בהם, וזה שכתוב "ואמונתך", לאותה אמונה שהוא מאמין בכל יהודי ויהודי, וביכולתו לעמוד בנסיונות בהצלחה.

שיוכל לעמוד

אמר רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א: "ה' יתברך מנסה את כל הצדיקים! וכמו שנאמר (תהלים יא, ה): 'ה' צדיק יבחן' ונאמר (שם ד'): 'עפעפיו יבחנו בני אדם', משמע כל בני אדם! והיינו, להוציא רק הרשעים, שאין יכולים לעמוד.

וכמו שאמרו (בראשית רבה תחילת פרשת נח) "ועמך כולם צדיקים", שאין לך אדם מישראל שאין עליו שם צדיק באיזה דבר.

ובתנחומא (פרשת שמות): "אין הקב"ה נותן גדולה לאדם, עד שבדקה בדבר קטן", ולאו דוקא גדולה והתנשאות על זולתו. אלא הוא הדין כל מעלה ומדרגה!

והנסיון, הכל לפני מה שהוא אדם, כדי מה שיוכל לעמוד... וה' יתברך בוחן לבות, ויודע איך לנסות כל אחד לפי מה שהוא..." דברי סופרים (אות ו').

אפשר לעמוד

אחים יקרים! צריכים לדעת, שה' יתברך לעולם אינו מעמיד אדם בנסיון שאינו מסוגל לעמוד בו. ידיעה זו מכניסה כל אתגר או נסיון בחיים, לקטגוריה של "זה אפשרי", כמו שאמא לא תיתן לבנה להרים שק שאינו יכול להרים, כך הקב"ה אינו נותן לאדם נסיון שאינו יכול לעמוד בו, מפני שהקב"ה רוצה מאוד שנצליח.

אפשר לראות שה' יתברך דיבר אל משה רבינו בהר סיני, ונתן לעם ישראל את התורה, ברגע זה, כל הבעיות נכנסות באופן אוטומטי לקבוצת הבעיות הניתנות לפתרון. אם הקב"ה אומר שעלינו לדעת את התורה הקדושה, אנחנו בודאי יכולים. אם הקב"ה אמר לנו שאנחנו חייבים לסייע לאחרים, להתקדם יחד ולאהוב זה את זה, סימן שאנחנו מסוגלים לכך! אלמלא היה הדבר אי אפשרי, הוא לא היה מבקש זאת מאתנו. החיים אינם אוסף של בעיות, אלא אוסף של הזדמנויות!

ארץ ארתק, אצלכם בבית!

הזמינו את אחד מרבני הכולל של הרב לערב חיזוק, השראה וזיכוי הרבים
חינוך ילדים • מוטיבציה אישית • אמונה • שלום בית וכד'
בכך שתפתחו את ביתכם לזיכוי הרבים
תכניסו אור חדש!

03-8000-770

התקשרו ונשמח לעזור >>>

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

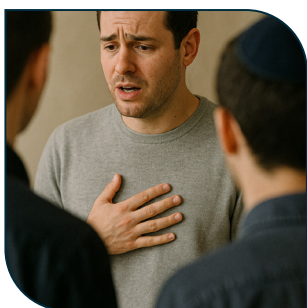
שמירת הלשון

"חכסה פשעיו לא יצליח"

(חשלי כ"ח, י"ג)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת בחור הלומד בתיכון, וברוך ה' מתחזק המון, שהיה לו ויכוח עם חבר מאוד קרוב, שאת דרך ה' שניהם לומדים לאהוב: האם מותר לאדם לספר על עצמו לשון הרע, או שגם באופן זה ישנה עברה. חברי טען: כיון שאינו מדבר על אחר, באופן כזה על איסור אינו עובר. ואני אמרתי: בצלם אלוהים האדם נברא, ולכן לא יצא מידי עבירה.

ושואלים עם מי הצדק והדין, כי חשוב לשניהם ללמוד ולהבין.

והשבתי שהצדק הוא עם החבר, שלשון הרע על עצמו מותר לדבר. וכך כתב החפץ חיים (כלל א' במ"ח ס"ק ט"ו) בשם הילקוט (ישעיה פרק ו' רמז ת"ו), שמותר לדבר לשון הרע על עצמו בוודאות. שכאשר אמר ישעיה הנביא: "בתוך עם טמא שפתים אנוכי יושב" (ישעיה ו', ה'), אמר לו השם: "רק עליך תאמר מה שאתה חושב, אל תאמר דלטוריה על בני, רק עליך לדבר הנך רשאי".

אך כתב הרב נסים קרליץ זצ"ל בספרו חוט שני (פ"ג אות ב' עמ' תמ"ו-ז'), תנאי שחייב שידע השני, שאף על פי שהצדק עם החבר, מכל מקום בדבר אחד צריך להזהר. שהשומע ידע שהמספר מדבר על עצמו ולא על אחר, שלא יחשוב שמספר על מכר או חבר. ואם השומע איננו יודע שהמספר מדבר על עצמו, הוא עובר באותו רגע על רצון בוראו. ששומע בשתי אינו מעוניין, דברים שהם "שמע שווא". ועוד שאם השומע לא ידע שמספר על עצמו, יש לחשוש שילמד ממנו שמותר לספר לשון הרע גם על חברו (הגר"ח קנייבסקי זצ"ל שאלת רב ח"א פ"ז תשובה ח' ובסוף הספר תשובה ג').

ולסיום נספר על מרן החפץ חיים זצ"ל הקדוש והטהור, שמוסיף לחיינו הרבה מאוד אור: לעת זקנותו, נחלשה שמיעתו של מרן החפץ חיים, וכל מי שפנה אליו את קולו היה צריך להרים. פנה אליו פעם רבי מאיר שפירא מלובלין בקול גדול, ואמר לו שהוא מוכן לקחת על עצמו את הכל. הוא רוצה לקחת את הרב למומחה לבעיות שמיעה באוזניים, וכך תשתפר שמיעתו בכפל כפליים. אמר לו החפץ חיים תודה רבה אבל איני מעוניין, להשאיר כמו שאני עכשיו יש לי בזה עניין. אמר לו רבי מאיר אם אפשר בבקשה שילמדנו כבוד הרב, מה היא הסיבה שנלמד אותה לעם רב. אמר לו החפץ חיים: לדבר לשון הרע בעזרת ה' אני לא אדבר, ועל היצר הרע אם ירצה ה' אצליח להתגבר. אך לשמוע לשון הרע זה דבר שפעמים תלוי באחר, כי אם ישמיעו לי בהפתעה אולי חלילה לא אצליח להזהר. אבל לצעוק לי לתוך האוזן לשון הרע אינני מאמין שמישהו יעשה, אף שאינני נביא ולא חוזה. ולכן אני מעדיף להישאר עם שמיעה לקויה וחסרה, ובלבד שלא אכשל אפילו פעם אחת בעון שמיעת לשון הרע.

נזכה לשמוע רק דברים טובים על עם ישראל, ובקרוב ממש ובא לציון גואל.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום בימום בהלכות שמירת הלשון
בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב

הרב נריה ברני
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר להשתמש בשבת ב-'סנובון'
שצובע את מי האסלה?

מותר, אף שהמים נצבעים על ידי כך. (חזון עובדיה שבת ח"ה עמ' כח).

מה עדיף להתפלל ביחיד ב'נץ החמה' או
בציבור מאוחר יותר?

אם הוא רגיל להתפלל בנץ החמה ויכול לכוין בתפילתו יתפלל יחיד בנץ. אבל אם אינו רגיל להתפלל בנץ, או שאפילו שהוא רגיל אבל יודע שאינו מכוין כל כך יתפלל מאוחר יותר בציבור. (ש"ע סי' נח סעיף א. ביאה"ל שם ד"ה ומצוה. שו"ת אור לציון ח"ב עמ' סא. ילקו"י סי' פט סעיף יח).

מי שבאמצע הסעודה נכנס לשירותים
להתפנות, מה יקדים לברך 'אשר יצר' או
ברכת המזון?

יברך תחילה ברכת המזון מפני שהיא מן התורה. ומכל מקום אם יעבור יותר מ-72 דק' עד שיברך ברכת המזון, או שחושש שמא ישכח, יברך אשר יצר קודם. (כה"ח סי' ז אות א. הליכות עולם ח"א עמ' מב).

האם מותר לסלסל את הפאות בשבת?

אסור. ויש מקילים באופן שהפאות כבר היו מסולסלות מערב שבת ורק חוזר ומסלס אותם בשבת, והמיקל יש לו על מה שיסמוך. (ש"ע סי' שג סעיף כו. ספר מנחת אהבה ח"ג פרק כג סעיף מז. ילקו"י שבת ח"ב עמ' קז).

האם צריך ללבוש בגדים לבנים בשבת?

על פי הקבלה יש ללבוש בשבת בגדים לבנים בשבת, אבל למעשה אין לנהוג כן. (בן איש חי ש"ב פרשת לך את ח"י. הליכות עולם ח"ג עמ' סא).

08-8000-770

'מסעדת החסד' של הרב יגאל כהן
מגישה ארוחות חמות ומכובדות
למשפחות מעוטות יכולת

800-כ
משפחות
מקבלות
מצרכי מזון

ארוחות
צהריים חמות

OPEN
'המסעדה'
פתוחה מידי יום

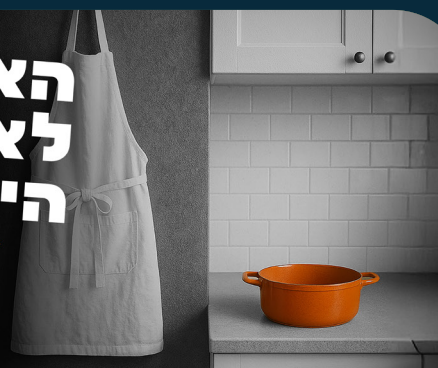

200-כ
ילדים
מקבלים
ארוחת חמה

האמא הזו לא הכינה היום לאכול.

לא כי היא עסוקה
פשוט איננה נאחזת להכין.

בבית האופרה בפריז, זמר מפורסם היה אמור לבצע קונצרט, וכרטיסים נמכרו מראש. ביום המופע כל הכרטיסים נמכרו, ולא היה מקום להכניס סיכה. באוויר הייתה הרגשת ציפייה והתרגשות. ואז עלה מנהל המקום על הבמה והודיע ברמקול: "רבותי וגבירותי, תודה רבה על כך שבאתם, הדבר מחמיא לנו מאד. אך לצערי, בעקבות תקלה לא צפויה, הזמר לא יוכל לשיר. ולכן עשינו את המיטב והמרב, וברגע האחרון הצלחנו להשיג בהתראה קצרה משהו שאנו מאמינים שיסב להם הנאה לא מבוטלת כיאה לקהל שכמותכם.

הקהל הגיב בקולות של מרמור ואכזבה, ובקושי שמעו את השם של הזמר המחליף. האווירה התחלפה מהתרגשות לתסכול. הזמר המחליף נתן הופעה מושקעת, הוא השקיע את כל מה שהיה לו. כשהוא סיים - לא היו מחיאות כפיים, הייתה פשוט שתיקה רועמת. אף אחד לא הריע לו.

לפתע, מאחת המרפסות של האולם, ילד קטן נעמד וצעק: "אבא, היית מדהים..." ואז הקהל החל להריע ולמחוא כפיים.

כל אחד מאתנו צריך משהו שיעמוד מדי פעם בעבורנו, ויגיד "אתה מדהים".

בפרשת וישלח, יעקב אבינו נשאר לבד, כמו שכתוב: "ויותר יעקב לבדו..." והחל המאבק המפורסם עם המלאך, שבסופו המלאך פוגע בירך יעקב - "ותקע ירך יעקב". מאז נצטוו עם ישראל שלא לאכול את גיד הנשה, כזכר לאירוע הנ"ל.

רבי חזקיה בן מנחם, המכונה ה"חזקוני", שחי לפני כ-700 שנה בצרפת, כותב בפירושו לתורה שמה שנצטוונו לזכור מהאירוע הזה הינו - שלא משאירים משהו לבד! יעקב חזר בגלל פכים קטנים, אבל איפה היו הבנים שלו? למה הם לא באו איתו? למה נתנו לאבא ללכת לבד? מכאן נלמד - לא משאירים משהו לבד. וגם אם פיזית הוא אינו לבד, אולי רגשית הוא כן. תנו מילה טובה, עידוד. בינינו, אין אחד מאתנו שלא צריך את זה.

אז לסיום - אתם מדהימים.

■ "לסלוח זה לשחרר אסיר, ואז לגלות שהאסיר הזה היה אתה."

סיפורו של יהושע "אותיות שברחו לי מהעיניים"

אני לא זוכר מתי בדיוק שמתי לב לזה, אבל כבר בכיתה ג' הבנתי שאני שונה. המילים בספר ריצדו לי מול העיניים, האותיות התבלבלו, וברגע שכולם עברו לפרק הבא אני עדיין גמגמתי על הפסוק הראשון. בהתחלה חשבתי שאני סתם עייף. אחר כך האשמתי את המשקפיים. אבל זה לא היה זה. פשוט... לא הצלחתי לקרוא. וכל פעם שקראו לי לעלות לקרוא משהו, הלב שלי היה קופץ. רעד, בושה, והשפלה.

בישיבה קטנה, הצלחתי להתחמק. פיתחתי חוש הומור, הצחקתי את החבר'ה, התנדבתי לעזור בכל דבר, רק לא בלימוד. אבל בפנים, הרגשתי שאני כישלון. החלו שמועות - "יהושע בטלן", "הוא לא מתאים לישיבה של רציניים".

אני, שתקתי. גם ככה לא האמנתי בעצמי. אז מה זה משנה. עד שיום אחד, קיבלתי מכתב הביתה. המשגיח כתב להורים שלי שאני צריך להיזרק מהישיבה. אמא בכתה. אבא שתק. ואני... התפרקתי.

באותו הלילה לא הצלחתי להירדם. הסתובבתי במיטה, ואז קמתי, ניגשתי לחלון, והתחלתי לדבר עם ה'. אמרתי לו: "רבונו של עולם, אם אתה נתת לי נשמה תן לי גם את הדרך להרים אותה. אני לא רוצה להיות הבטלן של הישיבה. אני רוצה להבין. אני רוצה להצליח".

למחרת, עשיתי מעשה שלא עשיתי אף פעם: ניגשתי לר"מ שלי, וביקשתי ממנו עזרה. הוא הביט בי, ואז אמר בשקט: "אני מחכה לרגע הזה כבר שנתיים".

אז התחיל מסע ארוך של אבחונים, תרגילים, הרבה כאב והרבה בכי. אבל גם תקווה. התחלתי להבין מה קורה לי, הבנתי שאני לא טיפש ולא עצלן.

יש לי לקות, ויש גם דרך להתמודד איתה. היום, אני בחור בישיבה גדולה. אני לא הכי מהיר, ולא הכי מבריק. אבל אני כבר לא בורח אני יושב ולומד. ולפעמים - גם מצליח להסביר.

והכי חשוב: אני מאמין. לא רק בה'. גם בעצמי.

מדרשת ענפים

השיעור המרכזי
ימי שלישי | 21:30 |
ביה"כ בראשית, רח' רחבעם זאבי 2 בפ"ת
לגברים ונשים

מדרשת כסגות

אמונה והלכה
ימי ראשון ורביעי | 19:30 |
רח' גלים 37 בפ"ת
לגברים בלבד

השיעורים משודרים בשידור חי • בערוץ היוטיוב ענפים

יהודי שווה מיליונים

הוא אמר בכאב רב. והמשיך: "אתה בדברך נותן לנאצים הארורים את הניצחון". הזדעזעתי מהתגובה הקשה. הוא התרכך, והסביר את דבריו. "אתה יודע מה המשמעות האמיתית של המספרים האלה? דע לך המשימה של הנאצים הארורים הייתה להפוך את היהודים למספרים שההבדל בין אדם לאדם יצטמצם במספר, ותו לא. מטרתם הייתה לתת לנו תחושה, שאנו היהודים תתי אדם כבהמות המסומנות במספרים על גופן, אבל זה לא עלה בידם. אנו ניצחנו אותם".

"זכיתי להקים בס"ד משפחה יהודית לתפארת, על אפם ועל חמתם. משפחה שבה שמתי דגש רב, שכל ילד יהודי ידע ויבין את ייחודיותו, כמו ששמו שונה מאחיו כך יש לו תפקיד מיוחד בעולמו".

"לכן", הוא המשיך את דבריו המצמררים, "אני מזדעזע מדברך! אני מבקש ממך שלא תעז בחיים

שניהם נחשבו במקומם כעילויים ואני בינוני, ואנשים טובים השתדלו להזכיר לי זאת.

מפעם לפעם שקעתי בייאוש של ממש, עד שיום אחד מצאתי את נחמתי בקרבת מקום לימודי. היה זה מושב זקנים. נקלעתי שם לבית כנסת ביום חורפי. המקום היה חמים ונעים, הזקנים ישבו שם עם כוסות תה מהבילים וערימת ביסקוויטים לשם טבילה וריכוך. עתה ישבתי שם גם אני ולמדתי עם כוס תה וביסקוויטים.

לא אתכחש למציאות הזו שהיה לי כל כך נעים להימצא בקרבתם. אין שם תחרות, אין קרבות גדלות. אין את האווירה של הלחץ לכבוש ולרוץ אחר ההצלחות כולם יראים, כולם אהובים, זאת הייתה נחמתי בעוני.

יום אחד ניגש אלי קשיש מאיר פנים, ושאל: "בחור צעיר, הזדקנת בטרם עת? אתה יודע שצריך לעבוד קשה מאוד עד שמגיעים לכאן? מה מעשיך כאן?".

שתקתי. אך הוא לא הרפה, וביקש תשובה מנומקת. חשתי שאני עומד לפני יהודי חכם. החלטתי לספר לו את מצוקותיי. סיפרתי לו על המצב הלא טוב שאני שרוי בו, על כך שאין לי שום תחום שאני מיוחד בו, אני בעצם סתם בחור אפור, עוד איזה 'מספר' ממניין הבחורים בישיבה, ללא שום תפקיד מיוחד שנועד לי בעתיד. סיימתי בבוסת-העולם היהודי לא ירוויח או יחסר אם אהיה בו או לא'.

למשמע הדברים, הזקן החביב פתאום הפסיק להיות כזה. פניו החמירו מאוד, ובתגובה הרים האיש את שרוולו, והראה לי מספרים שעל ידו. "מזכרת מימי השואה הארורים",

ההרגשה של הנער שהוא עוד 'מספר' בישיבה, פגשה את השורד שואה שהסביר לו בעיניים דומעות: 'מי שאומר כך - הוא נותן לנאצים לנצח'.

זכיתי להתקבל לישיבה גבוהה חשובה בבני ברק, ותקוותי הייתה להיות מהנערים המוצלחים יותר בשכבה. אלא שלמרות הכל, תמיד הייתי בחור בעל כישרונות באמצע, ואילו החברים האחרים שלי היו כישרוניים בצורה מיוחדת, מצליחים בלימודים ומבינים דברים בקלות רבה, לפחות הרבה יותר מהר ממני. חשקה נפשי לזכות להיות בכוורת זו, אך תקוותי נגזזה.

בינוני הייתי, ואת זה דאגו להזכיר לי בכל רגע נתון האנשים שהיו סובבים סביבי, הן החברים והן בני המשפחה הקרובה. חשבתי אולי להיות מהבולטים והכשרונים בשכבה בצדיקות, אך גם שם היו צדיקים גדולים בהרבה ממני. תקוותי האחרונה הייתה להיות מן המנהיגים החברתיים הבולטים מבין חבריי, אך גם שם התוצאה הייתה זהה. הרגשתי שאיני שווה כלום.

המצב הזה גרם לי להרגיש ממש לא טוב עם עצמי. מפני שגם במשפחתי אני ילד סנדוויץ' בין שני אחים כישרוניים ומוצלחים במיוחד.

בתרומה שלכם אתם מאכילים בפועל תינוקות רעבים בואו להיות חלק <

03-8000-770

ביחד נותנים לתינוקות התחלה טובה

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להוסיף יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרתנו, טיטולים, מגבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

דברים היוצאים מן הלב

במבחן המציאות

"וַיֵּגֶשׁ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר: בִּי אֲדֹנָי, יִדְבָּר נָא עִבְדְּךָ דְּבַר בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי וְאֵל יִחַר אַפְּךָ בְּעִבְדְּךָ" (בראשית מז, יח).

בפסוק זה, הפותח את פרשתנו, טמונה תמצית המפגש הגורלי בין יהודה ליוסף, מפגש המהווה נקודת מפנה בסיפור ירידת יעקב ובניו למצרים. לכאורה, תמוה מאד, יהודה, שעליו נאמר "גור אֲרִיָּה" (בראשית מט, ט), הגיבור שבשבטים, איש מלחמה עז ודומיננטי, כפי שידוע ממעשי גבורותיו הרבים, המתוארים בין היתר בספר הישר. מדוע מנהיג אדיר שכזה, העומד מול שליט מצרי אכזר (כפי שחשב) המעליל עליהם עלילות שווא, אינו פותח בחרב ובחנית? מדוע בחר המנהיג הדומיננטי לפתוח דווקא בדרך התחנונים והפיוס, בדרך הנראית כחולשה?

כאן טמון יסוד חינוכי והשקפתי עמוק. התורה הקדושה מלמדת אותנו כי בעולם הזה, עולם של ניסיונות ומבחנים, הגבורה האמיתית אינה נמדדת ב"כֹּחַי וְעֹצְמִי יָדִי" (דברים ח, יז). אדרבה, הגבורה העליונה היא היכולת לזהות את יד ההשגחה העליונה הפועלת גם מבעד למסכים וההסתרות הקשים ביותר.

יהודה, כמנהיג השבטים, ידע והרגיש כי מאחורי המסכה של השליט המצרי מסתתר רצון אלוקים. הוא הבין כי השליט האכזר שלפניו אינו אלא "מקל" ביד ה', שליח לנסותם ולצרפם בכור המבחן. משכך, המענה האמיתי אינו התפרצות רגשית או כוחנית כנגד ה"מקל", אלא פנייה כנה ותפילה למי שמחזיק בו.

יהודה לא נבהל מהאיום, אלא בחר בדרך של תפילה ותחנונים, בבחינת "דברים היוצאים מן הלב", ובדרך של פיוס מתוך הבנה שרק הם "נכנסים אל הלב".

יש לטעות ולחשוב כי גישה זו נובעת מרפיון וחולשה. אך הפרשה מוכיחה את ההיפך הגמור. דווקא יהודה, הגיבור שבגיבורים, הוא זה הבוחר בדרך הריצוי והפיוס כגישה ראשונה. זוהי גבורתו האמיתית של מנהיג בישראל: לא להתלהם, לא ליפול לייאוש או לכעס, כפי שקל לעשות בעת משבר, אלא לעצור, להתבונן, ולפעול מתוך שליטה עצמית מוחלטת ובטחון צרוף בה'.

המסר החינוכי לדורות הוא נצחי. גם אנו, בהתמודדות היום-יום, בין אם במשפחה ובחינוך הילדים, בין אם בפרנסה ובין אם בשלום בית, נתקלים במכשולים הנראים כחומה בצורה. התורה מדריכה אותנו כי המפתח אינו ב"כוחנות" או בהטחת אשמות. המפתח הוא "ויגש" - לגשת בנחת, לדבר ברכות, ומעל הכל, "לֵה' הַמִּלְחָמָה" (שמואל א ז, י).

לומר את המילים הנוראות האלו: 'אני סתם מספר!' סתם מספר? הלא יהודי אתה בן מלך אתה! זכית להיות יהודי. זכית להיות הבן של בורא עולם, תדע לך אתה הבן האהוב הכי בעולם של בורא עולם!"
"אנא ממך במקום להתעסק בתחרויות קטנוניות, עליך להביט אל תוך עצמך אתה מול עצמך, אתה מול הזכות הגדולה שנפלה בחלקך, לזכות להיות הבן של מלך מלכי המלכים. חזור למקום לימודיך צעיר ורענן. כל החיים לפניך! התעלם ממעמדות ותפקידים, איש לא יקבע את ערכך מלבדך! הבט פנימה וקדימה, תהיה מי שאתה, ואז תבין את ייחודיותך שלא היה ולא יהיה כמוך בכל העולם כולו."

...

נאמר בתורה: "כי האדם עץ השדה" (דברים כה, יט). ביאורים רבים אמרו חז"ל לביאור המילים העצומות והקדושות הללו. וכאן יש הסבר מיוחד, שמבהיר את עבודתו של יהודי בימי חייו, ומסקנה שצריכה ללוות אותו בכל צעד ושעל.

כמו שידוע, לא ניתן לשתול בעץ שני סוגי פירות. כלומר, לא יתכן בעולם שעץ אחד יצמיח תפוח ואבוקדו. דהיינו, כל עץ יש לו את המרקם הייחודי שלו, וברגע שמערבים בו כלאים הוא נהפך להיות פרי חדש, לא מה שהוא באמת!

ולכן ששותלים את הזרע באדמה, את מה שמניחים שם הוא זה שיגדל פי כמה וכמה על העץ, והוא יהיה סוג פרי מיוחד ויחיד באותו העץ. ולחינו אנו. האדם צריך ללכת על פי דרכו בלי לעררב דרכים אחרות. מהסיבה שאם יתחיל לערב דרכים אחרות הוא יגלה, שהוא אינו הפרי שנזרע אלא משהו אחר לגמרי. והיהודי צריך להאמין בכל לב, שמה שהוא, זה הדבר הייחודי ביותר, כיחיד, בעולם כולו. כי אתה, הבן של בורא עולם, שווה מיליונים!

החיזוק היומי מהרב יגאל כהן

ישירות אליכם לווצאפ

שלחו הודעת "צרף" למספר
058-77-36363

לחיות
באמונה
הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לבטוח בה' בתוך הניסיון

למדנו לא מעט בשיעורים וגם בספרים "כי הביקוש לאמונה לא מסתיים אף פעם" חלק א' וחלק ב' על התמודדות עם משברים וניסיונות. כל אחת איתנו מצאה את עצמה בשלב זה או אחר של חייה מתמודדת עם משבר קשה שהותיר אותה מפורקת לחתיכות, משבר בעקבות אובדן של אדם קרוב, בעקבות פירוק בית לאחר גירושין, בעקבות מצב בריאותי או כלכלי קשה, בעקבות בעיה כלשהי עם הילדים או עם הקושי בהבאתם לעולם - כל אחת התמודדה עם משבר אחד לפחות שהותיר אותה שבורה ומצולקת. אם תנסי לרגע לחזור לאותו רגע של קושי, אני לא מדברת על משבר שאת עוברת כרגע, אני מדברת על משבר כלשהו מהעבר שלך, תנסי לחזור לאותן תחושות, לימים שעברת, למחשבות שהיו לך באותם רגעים של קושי, אם תחזרי לשם במחשבותייך, יכול להיות שאת אפילו תצחקי - איך בכיתי על זה?

איך חשבת ככה? איך לא האמנת?

למה שתצחקי? כי הזמן עבר ואת התמודדת ועברת את זה. התגברת על זה. ניצחת את זה. ופתאום זה לא נראה כזה מפחיד ומאיים כמו שזה היה נראה לפני שהתגברת... זה לא נראה כמו סוף העולם, זה נראה יותר כמו פס האטה שהיה בדרך בה נסעת במהירות גבוהה ואילץ אותך בבת אחת לעצור הכל... אבל בסופו של דבר האטת ועברת אותו בחכמה ובביטחה

וזה מצחיק אותך שחשבת שאת לא תצליחי להתגבר. הרי למשבר שאני עוברת, לניסיון שנשלח אליי, יש לו תפקיד בחיים שלי. הוא לא סתם הגיע אליי... זה לא מקרי. הוא הגיע אליי במיוחד כדי ללמד אותי שיעור, כדי לסייע לי לתקן את עצמי, כדי להעלות אותי מדרגה. הרי אני לעולם לא נשארת אותו אדם שהייתי לפני המשבר... משהו בי משתנה. משהו בצורה שאני מסתכלת על החיים - משתנה. חייבת להשתנות! כי אם לא שיניתי כלום, כנראה שלא למדתי את השיעור מהניסיון ואז מה שווה כל המלחמה הזאת?

מי שיש לו בטחון אמיתי בבורא עולם, אין לו שום דאגה בלב. זה פשוט, הרי בטחון ודאגה הם ממש ניגודים... זה או זה או זה. אם אני יודעת שה' מנהל את העולם, אבל לא סתם מנהל... הוא דואג שלכל אדם ולכל בעל חיים (כולל תולעת קטנטנה ככל שתהיה) יהיה מה לאכול, הוא דואג לכך שיהיה אחוז מדויק של חמצן באוויר כדי שהעולם ימשיך להתקיים ואנו נוכל לנשום, השמש נמצאת במרחק מדויק מכדור הארץ כדי שלא נקפא ולא נשרף. איפה תעבדי, איפה תגורי, איזה רכב יהיה לך, איזה ילדים יולדו לך, איזה בעל יהיה לך, מה יהיה מצבך הכלכלי והבריאותי, גם את היום בו האדם יעזוב את העולם הזה - בורא עולם בוחר. הוא מנהל פה את הכל מא' עד ת'. אז אם אני יודעת את זה ובאותה נשימה יודעת שהוא אוהב אותי כ"כ, שהוא יודע שאני סומכת עליו, שאני אוהבת אותו, שהוא אבא שלי... וקשר משפחתי אי אפשר לנתק - הוא זורם אצלי בדם! אם אני יודעת את כל זה, למה אני דואגת? ממה יש לי לדאוג בעצם? הרי לא משנה מה יקרה לי, זה יהיה הדבר הנכון והטוב עבורי. אני מפחדת מדבר אחד - מהלא נודע. מחוסר וודאות. חוסר האונים הזה שהזכרנו קודם. בואו נדבר עליו רגע.

אחד הדברים הכי קשים שאדם מתמודד עמם זה חוסר וודאות. הרי כתוב: "אין שמחה כהתרת הספקות" (זבחים צ', ע"א). כשאדם נמצא בספק, בחוסר וודאות לגבי דבר מה שהוא משמעותי בחייו - אם לנסוע או לא לנסוע למקום רחוק, אם להתחתן עם האדם הזה או לא, האם לעבור את הטיפול הרפואי הזה או לא, האם ללכת לעבוד במקום א' או במקום ב', האם לעזוב את מקום העבודה או להישאר... וזה יכול להיות גם: האם כוחות הבטחון יכולים לשמור עליי או לא? האם צה"ל מוכן למלחמה או לא? האם מחבל יכול להיכנס אליי הביתה או לא? האם אנחנו בסכנת חיים בעקבות השנאה התהומית ליהודים בכל העולם או לא? אלה שאלות גדולות. ומשמעותיות. שאלות שלכל תשובה יש משמעות קריטית על החיים שלי, לכן אחד הרגעים הכי משמחים שיש לאדם בחייו זה הרגע בו הוא מתיר את הספקות! כשהוא נפטר מחוסר הוודאות הזה שהדיר שינה מעיניו והותיר אותו מודאג וחוסר מנוחה. כשיש תשובה, כשמסתיימת חוסר הוודאות, אז האדם חש שמחה מאין כמותה!

בימים אלה אנו נמצאים בחוסר וודאות - מה יקרה עם המדינה שלנו? איך זה יגמר? לאן עם ישראל הולך? האם תהיה תקיפה גם מהצפון? האם נצליח לנצח? האם אני בטוחה בתוך הבית שלי? האם מה שקרה יכול לקרות שוב?

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

צ"פס שטוגן בשמן שטיגנו בו שניצללים, האם צריך להמתין שש שעות לאכילת חלב?

הצ"פס נחשב כבשרי, מאחר והשומן שבבשר או העוף נימוח בשמן, ובטיגון שלאחר מכן הצ"פס מקבל טעם של ממש מהבשר או העוף, ולכן צריך להמתין שש שעות. (דרכי תשובה סי' פט אות מב. שו"ת דברי בניהו חלק כב סי' ט).

אשה שהדליקה נרות שבת האם יכולה לאחר מכן להתפלל מנחה של חול?

לכתחילה עדיף שתתפלל קודם הדלקת הנרות. אבל אם מסיבה כל שהיא הדליקה נרות, או אפילו קבלה שבת, יכולה להתפלל לאחר מכן מנחה של חול. (ש"ע סי' רסג סעיף י. משנ"ב שם ס"ק מג. חזו"ע שבת ח"א עמ' צא).

מתחזקת מהסרטונים ולא יודעת איך להמשיך?

סדקי את הקוד והשאידי פניה

מעוניינת בשיעורי תורה ליד הבית?

יש לך שאלות באמונה?

ענפים
זה הבית שלנו

תמיד יש תשובות

לאשת חיל

נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

כל נתיבותיה שלום

"דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום" - מהם הנתיבות של התורה? מהי הדרך הנכונה להגיע לקיום התורה הקדושה? כביש 6? אלא רק השלום! כל הדרכים לתורה זה שלום. מה שלא שלום זה לא נתיבי התורה.

ומדוע דווקא השלום? למה לא צדקה, חסד או רחמים? משום שהשלום הוא הביטוי החזק ביותר לאמונה. ברגע שאת בשלום עם כולם, לא מקפידה על אף אחד בלבד, לא כועסת שמהו לא מסתדר לך... בשלום עם כולם, זה מעיד על אמונה אמיתית בבורא עולם, שהוא זה שמנהיג את העולם רגע רגע. ואז במקרה שאחותך 'זרקה' לך מילה לא במקום, את לא כועסת או נעלבת ועושה איתה 'ברוגז', אלא הפוך - מבינה שזה מה שה' רצה, זה לא קשור אליה, היא טובה, זה הקב"ה בעצמו החליט שעכשיו את צריכה להרגיש ככה ואם לא בגללה, זה יהיה מסיבה אחרת.

לכל אחת מאיתנו קצובה מנת הצער, העצבים, העמל

והקושי - ולכן כל דבר שקורה לך ומעציב או מעצבן - תשמחי כי זה מוריד מהמכסה. ותמיד ניתן וצריך לומר שברוך ה' שזה מתבטא בצער הזה ולא בדברים אחרים. הקב"ה עושה הכל ברחמים מרובים אין קץ, הוא גורם לנו צער קטן מהשכנה או מחברה ולא שולח למיון חלילה... וגם אם שולח למיון חלילה, תמיד ניתן לומר תודה על מה שיש ולא גרוע יותר.

נרגיש בכל לבנו הודיה לבורא עולם בכל מה שקורה, כי הוא עושה הכול ברחמים גדולים ומתוך אהבה גדולה, אם היה משהו קצת יותר טוב עבורנו מיד הוא היה עושה, כי כל מה שה' עושה זה הכי טוב עבור הנשמה שלנו. לא תמיד אנחנו מבינות ורואות זאת. אך ורק הוא יודע מה טוב לכל אחת... ובסופו של יום, כל אחת מאיתנו הייתה בוחרת רק את החבילה שלה ולא היה מתחלפת עם אף אחת בשום הון שבעולם.

מי שרוצה לחיות חיים מתוקים מדבש בחיכו של הקב"ה, שכל כך אוהב אותנו, חייבת לבדוק האם היא נמצאת בשלום עם כולם, במידה וישנה מריבה או קפידה ח"ו, מיד לרוץ לסדר את העניינים, כדי להחזיר את הכלי הכי חשוב שמחזיק את השכינה. גם אם קשה, זה משתלם.

תאיר ארץ

מזכת הרבים
התאיר גולן

עצבות- העדר שכינה

לאחר שיוסף מתגלה בפני אחיו, הוא מבקש מהם שיחזרו לאביהם- יעקב אבינו, ויספרו לו כי "עוד יוסף חי". בתחילה, לא התנחם מכך יעקב, הוא לא הצליח לשמוח באמת כיוון שחשש שמא מחמת היות יוסף שנים רבות בסביבת המצרים, ועוד שהיה המלך שלהם, נטש את דרך התורה הקדושה... אבל יוסף ידע שיעקב יחשוש מכך, ולכן שולח עם אחיו עגלות, יין וסוכות של פול. וכל זה כדי לרמוז לו כי לא סר אף לרגע מקיום התורה: שלח עגלות כדי לרמוז ליעקב את הסוגיה האחרונה שלמדו יחד לפני שנמכר יוסף- "עגלה ערופה". שלח לו 'יין ישר' -

'יין בגימטריה 70, כמניין 'סוד'. 'ישר' בגימטריה 360 כמניין ש"ס (שישה סדרי משנה והגמרא שעליהם). בכך יוסף רומז לו כי בזמן שלא התראו עסק גם בתורת הנגלה וגם בתורת הנסתר. ומה ששלח לו גריסים של פול- לרמוז שעסקו בתורה היה גם בגריסה- כדי לרכוש בקיאות רחבה בכל חלקי התורה, וגם בפלפול (פול)- שירד לעומקם של דברי התורה. אחרי שיעקב רואה כל זאת נכתב: "ותחי רוח יעקב", ובאמת בפשטות הדברים, מיד חזרה ליעקב אבינו

החיות שהייתה חסרה לו מרוב צערו על אובדן בנו. אבל רש"י מפרש- "שרתה עליו שכינה שפירשה ממנו". הכוונה, רוח הנבואה ורוח הקודש שנסתלקה ממנו, חזרו אליו. הרי חשבו על כך: איך יתכן שעד עכשיו יעקב אבינו לא ידע היכן נמצא יוסף? הרי יעקב אבינו היה כל כך צדיק והיה יכול לראות ברוח קודשו מה קורה עם יוסף בכל רגע ורגע! אז איך בכל זאת לא ידע מה קרה עם יוסף במשך 22 שנה? והתשובה היא כמו שאומר הזוהר הקדוש, שנאמר על הקב"ה: "עז וחדוה במקומו", הכוונה היא שבצד הקדושה יש תמיד שמחה, ולכן השכינה הקדושה שורה על האדם רק בזמן שהוא שמח... וכיוון שכשכא האחים לפני יעקב עם כתונת הפסים של יוסף טבולה בדם, מיד היה שריו יעקב בעצבות גדולה מאוד, והשכינה הקדושה ועימה רוח הנבואה, הסתלקו ממנו. ועכשיו, לאחר שמתבשר כי יוסף חי ולא רק זאת, אלא ששמר על קדושתו, יעקב שמח- "ותחי רוח יעקב", חזרה אליו רוח הקודש. מכאן אנו למדו, שכל מי שרוצה שתשרה בביתה השכינה הקדושה- עליה לדאוג שבביתה תמיד תהיה אווירה של שמחה ולא חס ושלום של עצבות וכעס. וממילא כאשר תשרה השכינה בבית, יתמלא הבית בברכה גדולה... אשה היא "עקרת הבית", הכוונה עיקר הבית! לפי מצב הרוח שלך-ינהגו כל בני הבית... בהצלחה!

150 שיעורים נבחרים של הרב יגאל כהן

עכשיו > בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מומיביציה
טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים > 03-8000-770

הגיע
מלאים
מלאים

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום
רב' באשדוד

מפנקסו של מחנך

הקשר בין ההורה למחנך (א)

אמרנו שנדבר על ביקורת למקום הלימודים, הבה ונחשוב יחד יש לנו ביקורת למקום הלימודים, אני לא אומר לא לומר ביקורת, השאלה איך אומרים ואיך ניגשים, ולא נשכח שברוב המקרים גם למקום הלימודים יש ביקורת הדדית, לכן המהלך צריך להיות מאד מחושב.

נפתח במקרה שבא לפני: פנה אלי הורה שביקש מאחראי של מקום הלימודים של בנו אישור יציאה מוקדם מהרגיל באופן קבוע, והאחראי לא היה מוכן, כי זה מוגזם ומפריע, וכאשר הוא יתן פתח כולם ירצו.

שאלתי אותו- אני רוצה לדעת האם האחראי צודק או לא? וענה לי שהוא צודק, בטענה שהבן שלי זקוק לזה, וזה יתן לו כח ליום המחרת, ויבוא בחשק ללימודים ועוד ועוד.

אמרתי לו הורה יקר! את כל מה שאמרתי לי שיתפת את אותו אחראי. ההורה ענה לי - ברור! שיתפתי אותו והסברתי שזה הפתרון היחיד עבור הצלחת הבן.

אמרתי להורה, כשאתה בא עם הפתרון למוסד הלימודים זה לא נקרא ששיתפת אותם, אתה פשוט קבעת עובדות, וכאן יש את הטעות הנפוצה.

לכן דבר ראשון תציף לאחראי את הבעיה, ותגיד לו איזה פתרון יש לכבודו??? וכשלא יהיה לו פתרונות תוכל לעלות אולי רעיון, ורק בדרך כזו תוכל להשלים את המטרה.

עוד דוגמא: הילד מתלונן שמציקים לו בכיתה, והוא חוזר הביתה בלי מצב רוח וזה גורם לו להפרעות ולחוסר שקט, וגם לירידה לימודית. אם אתה תפנה 'מציקים לבן' וכו'... זה לא יתן את האפקט כמו שצריך.

לכן נחשוב על פתרון אחר: תאמר למחנך - הילד מתלונן שמציקים לו, ברור לי שאתה כמחנך מטפל ומנהל את זה בצורה נכונה וטובה. אני מתייעץ עם המחנך מה עלי לעשות? איך אני מרגיע אותו? איך אני עוזר לו? ותוך כדי השיחה עם הרעיונות שעולים אתה פשוט הצפת את הבעיה.

גם אם המחנך אומר אני חושב שהילד מגזים הוא מספר סתם סיפורים, אני בשטח אני לא רואה מה שהוא מתאר...

תשיב באיפוק, נכון המחנך צודק, אבל זו ההרגשה של הילד, מה עלי לעשות? האם להתעלם מההרגשות שלו? מה המחנך מייצע?...

אומנות האהבה

הרב רפאל אוחיון רב קהילת
"משכנות התורה", מרצה ומטפל

סליחה מתובנה

"למה הוא עשה לי את זה? הוא יכול היה לבחור אחרת!"

האחים עומדים לפני יוסף, רועדים מפחד. הם זוכרים מה עשו לו - זרקו אותו לבור, מכרו אותו לעבדות. עכשיו הוא המושנה למלך, ויש לו את הכח לנקום. מה יוסף עושה?

"וְעַתָּה אֵל תַּעֲבֹד וְאַל יִחַר בְּעֵינֶיךָ כִּי מָכַרְתָּם אֹתִי הֲנֵה כִּי לְמַחֵה שְׁלַחְנִי אֲלֵכֶם לְפָנֶיךָ... כִּי לֹא אָתָּם שְׁלַחְתָּם אֹתִי הֲנֵה כִּי הָאֱלֹקִים."

"לא אתם שלחתם אותי הנה, אלא האלוקים."

זו לא סתם סליחה. זו סליחה מסוג אחר לגמרי.

רוב האנשים חושבים שסליחה זה "אני מוחל לך על מה שעשית, אבל לא שוכח". יוסף מלמד אותנו משהו עמוק יותר: סליחה אמיתית היא להבין שבן הזוג שלך הוא רק שליח.

כשהיא אמרה משהו פוגע, היא לא בחרה מרצונה החופשי לפגוע בך. הקב"ה הזמין לך את המצב הזה בדיוק, והיא היתה השליח. כשהוא עשה משהו שגרם לך נזק, זה לא היה ממנו - זה חלק מהתוכנית האלוקית. "בְּרִצּוֹת ה' דִּרְכֵי אִישׁ גַּם אֲוִיבֵי יִשְׁלִים אֹתוֹ" - ואויביו זו אשתו, שנאמר "אֲוִיבֵי אִישׁ אֲנִשִּׁי בֵיתוֹ".

אני זוכר זוג שהגיעו ליעוץ - סיפרו שהיה להם ריב איום לפני חג סוכות. הוא רצה מאוד לנסוע להורים שלו לחג. היא התעקשה שההורים יבואו אליהם, כי היא מעדיפה להיות בבית שלה בחג.

זה יצר ביניהם פיצוץ נוראי. הוא כעס עליה שבועות. "את אנוכית! את רק חושבת על עצמך!"

בסוף, ההורים באו אליהם...

וב-7 באוקטובר, כשהמחבלים פלשו לבארי - מקום מגוריהם של ההורים שהוא כל כך התעקש לנסוע אליו - כולם שם נרצחו או נחטפו. אבל הם לא היו בבית.

היא הצילה את המשפחה שלהם. לא כי היא בחרה להציל - אלא כי היא היתה השליח של ההצלה.

זו הסליחה האמיתית של יוסף: לא "אני סולח לכם למרות מה שעשיתם" אלא "אתם לא עשיתם כלום - האלוקים עשה."

כשאנחנו מבינים שבן הזוג שלנו הוא רק שליח בידי ה', הסליחה מפסיקה להיות מאמץ. היא הופכת להיות תובנה.

יש + מזל + לישראל

הרב אלדד נגר
מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

חודש טבת - מזל גדי

חודש טוב ומבורך קוראים יקרים, השבוע התחלנו את חודש טבת ויחד איתו הגיע מזל גדי, כוכבו כוכב שבתאי ויסודו עפר.

בני מזל זה מסוג האנשים השקטים אשר בעמל רב צעד אחר צעד מגיעים בכוחות עצמם לתפקידים ולמשרות חשובות. בני מזל זה אנשים עם ראש על הכתפיים, ויש בהם שכל ישר וראייה טובה על כל הנעשה סביבו זהיר מאוד פוקח עיניו לבל יפול ברשת או מלכודת, ויש בו קו חשיבה ותכנון לאורך שנים.

נמצא שבני מזל זה יש בהם מידה מאוד חשובה של זהירות ונלמד

יחד במאמרנו כיצד מפתחים מידה זו לעליה בעבודת ה' יתברך ועד כמה מידה זו חשובה.

המצווה החשובה בתורה היא מצוות יראת שמים שנאמר: "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה אותו", שהמצווה הזו של יראת שמים היא עיקר גדול בתורה, ומה זה יראת שמים? מבואר בתורה במכות מצרים, (שמות ט-כ) "הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר ה' ויעזוב את עבדיו ואת מקנהו בשדה".

בפסוקים אלו למדנו יסוד גדול מאוד שיראת שמים היא בעצם שימת לב לדבר ה' שהרי כתוב בפסוק שההיפך מהירא את ה' הוא מי שלא שם לב, נמצא שהעניין של שימת לב למה שנעשה ולהשלכות של פעולותיי הם בעצם יראת שמים והם מה שנקרא מידת הזהירות, ודבר זה הוא פסגת עבודת ה' ומעלת הצדיקים שמצליחים לשקול כל פעולותיהם אם הם רצון ה' או נגד רצונו, נמצא שבני מזל זה בכוחם לקחת תכונה מיוחדת זו שכבר טבועה בהם אבל לכוון אותה לעבודת ה' ע"י לימוד הלכה כראוי ולפעול רק לפי רצון ה'.

לבחור נכון

בוקר אחד, במגדל הזכוכית של אחת מחברות עורכי הדין הגדולות בארצות-הברית, נכנס ג'ק למשרד והבחין בחברו דניאל יושב בכסאו, כתפיו שמוטות ומבטו ריק. זו הפעם הראשונה שהוא ראה את מי שהיה "החיל המצטיין של המשרד" נראה מובס.

ג'ק ניגש אליו, הניח יד על כתפו ושאל: "מה קרה, חבר?"

דניאל נאנח עמוקות, הרים את עיניו האדומות ואמר בקול שבור: "הרגע חזרתי מפגישה עם יו"ר ועדת השותפים". כעת הוא כבר הבין הכל...

הנוהל בחברה קבע, שכעבור עשור בו עורך הדין מוכיח את עצמו בעבודה אינטנסיבית ופרואקטיבית, הוא יכול להשיג את הזדמנות חייו: לקבל הצעה להיות שותף בחברה.

"תשע שנים..." התשנן דניאל, "תשע שנים הרגתי את עצמי בעבודה סיופית, כשבכל שנה עבדתי כשלושת אלפים שעות!!! אתה יודע מה זה אומר? לילות לבנים, בלי משפחה, בלי חופשים, בלי חיים. כלום! רק עבודה ועבודה כל היום".

דניאל התייפה, וג'ק הגיש לו כוס מים וצרור ממחטות.

"כל פעם המנהלים נתנו לי קומפלימנטים", המשיך דניאל בקול חנוק, "הם היו מפרגנים על המקצועיות שלי, ועל המסירות שלי. ועכשיו, שהגיעה ההזדמנות שלי לשותפות בחברה, היו"ר מחייך ואומר לי בפגישה: 'השותפים נפגשו, ו... אתה לא מתאים. אז שיהיה בהצלחה - ותיזרזר מהמדרגה כשאתה יוצא מהמשרד'..."

דניאל חבט בשולחן בזעם ופרץ בבכי חסר מעצורים.

ג'ק התיישב לידו, הניח יד על כתפו והמתין עד שהוא ירגע.

"אתה יודע מה למדתי בעשור שלי בחברה?" אמר ג'ק, "המחמאה היא תמריץ זול שהמנהל משתמש בו כדי להניע את העובדים, ולכן היא אינה מעידה בהכרח על כוונת המנהל לקדם אותך בעתיד. לעומת זאת, כאשר המנהל משקיע מזמנו כדי לשבת איתך, להעיר לך, לדייק אותך, להטיל עליך משימות מורכבות - זוהי עדות לכך שהוא סומך עליך, ולכן הוא בוחר להכשיר אותך לשלב הבא באמצעות הניסיון שתרכוש דרך העמידה במשימותיו".

דניאל בהה באוויר והנהן בהבנה. "הדרך לשותפות עוברת דרך כאב", מלמל לעצמו, "דרך נחישות, דרך מסירות ועבודה מאומצת".

המסקנה הציתה בדניאל את המרץ מחדש. הוא פשט את מקטרונו והחל מיד בעבודתו.

למחרת נקרא דניאל לפגישה עם ועדת השותפים, בה התבשר כי זכה בהצעה להיות שותף בחברה הגדולה.

מסתבר, שדחייתו על ידי יו"ר הוועדה היה רק תרגיל כדי לבחון את מסירותו לעבודה וחיבורו לתפקיד, וכאשר הוא דחה את אכזבתו והמשיך בעבודה, הם השתכנעו שהוא מתאים להיות שותף.

וככה זה בחיים. מי שאוהב אותך - הוא זה שמעז להעמיד אותך מול שגיאותיו ומנחה אותך כיצד לתקן ולהתפתח.

זה מה שעושה לנו הקב"ה בתורתו הקדושה.

התורה, דרך קיום מצוותיה, מפתחת את יכולתו הקוגניטיבית - לחשוב נכון ולהבחין בין טוב לרע, ומחזקת את עוצמתו הנפשית - את כח הרצון והיכולת להתמודד מול אתגרי החיים.

דרך עשייה יומיומית אנחנו מעצבים את אישיותנו והופכים לא רק לאנשים טובים יותר, אלא גם לחזקים יותר, למודעים יותר ולמוכשרים יותר.

שינה עמוקה על ספסל בשדה התעופה

לא פעם ולא פעמיים אנו שומעים את השאלה המרכזית בחיי האדם: "כיצד הופכים להיות שמחים?"

גם אדם שרודף במהלך חייו אחרי כסף או אחרי תענוגות העולם הזה, בסופו של דבר רוצה להגיע ליעד הסופי - והוא אושר ושמחה פנימיים.

אך המצב מוכיח שגם אנשים שכביכול אמורים להיות מאושרים ושמחים ברמה הגבוהה ביותר, מוצאים את עצמם עסוקים בחיפוש אחר פתרון לדיכאון ולדיכאון נפש קשים.

את הפתרון, אני חושב, שאפשר למצוא דרך מקרה מיוחד שקרה לי, אשר גרם לי - בסיעתא דשמיא - להתבוננות מיוחדת.

באחת הפעמים שטסתי לחו"ל, קרה עיכוב בטיסה חזר ארצה.

מי שחווה עיכוב בטיסה, ובמיוחד בטיסת חזור, כשכל רצונך הוא כבר לשוב אל ארץ הקודש - יודע שזו חוויה לא נעימה כלל וכלל.

במהלך ההמתנה בשדה התעופה, ברגעים שבהם היצר דוחף אותך ליפול למצב של תלונות וחלילה עצבות, הבחנתי במחזה לא שגרתי.

באחת הפינות בשדה שכבו אנשים על הספסלים וישנו שינה עמוקה.

כשהתקרבת, במבט מהיר הבנתי שלא מדובר באנשים שממתנים לטיסה.

הם לבשו בגדים בלויים וישנים - מה שהביא אותי למסקנה ברורה שמדובר במחוסרי בית, שמצאו לעצמם מקום חם ומקורה לישון בימי החורף הקרים של אירופה.

נעמדתי והתבוננתי במחזה הכל כך עצוב הזה - לראות עשרות אנשים שאין להם לי מיטה חמה, לא ארוחה שממתינה להם, וגם לא משפחה עוטפת ואוהבת.

כל מה שיש בעולמם זה תיק גב קטן עם מספר חפצים אישיים - ותו לא.

תחושה של אי-נעימות התפשטה בי, בזמן שנזכרתי שממש לפני כמה דקות היה לי עוד כיוון להתלונן על כך שהטיסה מתעכבת, ואני צריך להמתין בשדה התעופה.

מה חשבתי לעצמי, הרהרתי...

יש אנשים בעולם במצב כה עגום, שעייב הטיסה לא רק שלא נחשב בעיה עבורם - אלא אולי אפילו חלום ורוד.

קוראים נכבדים, כאן מונח סוד השמחה והאושר בחיינו.

לעיתים אדם נופל לעצבות לאחר שהתבונן על מצבם של אחרים, שלכאורה טוב ומשופר פי כמה ממצבו.

אך אם אדם ישיב ויתבונן על אלו שתחתיו - על אלו שרק היו חולמים להיות את "הצרה" שלו - פתאום הוא יגלה כמה הוא שמח ובר-מזל.

על נושא זה כתב מרן רבנו הגדול, הרה"ג ר' עובדיה יוסף זצוק"ל, והסביר שסוד האושר בחיים נמצא במשפט אחד, אותו אנו קוראים שלוש פעמים ביום בסיום כל תפילה:

"בשמים ממעל ועל הארץ מתחת".

מסביר מרן זצוק"ל שאדם אמור לנהל את חייו כך שבענייני רוחניות - "בשמים ממעל" - תמיד יסתכל על מי שמעליו: מי מצליח יותר להתקרב לבורא עולם, מי מקדיש את חייו לתורה, לחסד ולזיכוי הרבים וכו'.

אך בענייני גשמיות - "בארץ מתחת" - תמיד יסתכל על מי שמתחתיו, וירגיש שבורא עולם נותן לו מתנות שאחרים לא זכו להן.

בבדיקה קצרה, שכל אחד יכול לעשות, ניתן לגלות כמה אנשים רעבים יש בעולם, כמה חולים חשוכי-מרפא וכאלו שסובלים מצרות שונות ומשונות.

ולכן, בזמן שקשה לך-לפני שאתה מתלונן על מה שחסר לך - תזכור כמה אנשים היו מתפללים שיהיה להם את מה שיש לך.

שבת שלום

לרכישה מהירה

דבר סלולה לישועה

ספרי הרב יגאל כהן הם כדרך סלולה

ומנוטת לישועה בכל שחפץ לבכם

תמצאו תשובות לשאלות, השראה

ובטחון אמיתי בה' ובעצמכם.

יגל לנוער

הדעת, הבחור יצא מהבית לכמה דקות, ומאז נעלמו עקבותיו, המאמצים למצוא אותו, עלו בתוהו.

לאחר שפתחתי תיק חקירה במשטרה על העדרו (במוצ"ש), משטרת

ישראל אף היא הצטרפה לחיפושים הקדחתניים ותמונתו התפרסמה בתקשורת וברחבי הרשת.

לאחר עוד יממה מורטת עצבים, גם איחוד הצלה, יחידת הכלבנים, זק"א, שגירות ארה"ב, הצטרפו לחיפושים שהעלו חרס, ואפילו קצה חוט למקום הימצאו של הנער שהיה (כביכול) באחריות לא מצאנו.

מספר חברים וידידים פנו אף לכל מיני מקובלים שאולי יצפו בעיני רוחם היכן העלם, אך אף אלו נחלו כישלון בהשערתם (כנראה שה-GPS לא עבד...).

ביום השלישי לחיפושים מורטי העצבים, בדרך לא דרך, רעייתי תחי' איתרה בחור, שהצביע על מיקומו המדויק של העלם הנעלם... התברר, שהבחור יצא מבתינו כדי לחפש חומרים לא קונבנציונליים... ובתוך כמה שעות מצא את עצמו מאושפז בכפיה, במחלקה פסיכיאטרית בתל השומר (פסיכיאטריה ב').

סיפור זה חיזק והטמיע בי המון תובנות, אך התובנה העיקרית והקשורה לנושא שלנו היא, שהרי כל הגופים הגדולים והחזקים ניסו את כוחם בחיפוש הנער הנעדר, ואף המשטרה הטריחו אותי להגיע לתחנה לפתוח תיק, רק בכדי שיהיה בכוחם לדרוש מבית החולים לתת להם מידע על שם הנער (שללא צו משטרה) בית החולים לא נותנים מידע על מאושפז משום חוק "סודיות רפואית", והנה כשהגעתי לבית החולים לראות את הנער, המשטרה שהיו איתי בקשר רציף התקשרו לשמוע האם יש חדש, וכשאמרתי להם שהבחור נמצא בבית החולים, הם אמרו לי שאין סיכוי שהוא שם... וכשאמרתי

להם שהבחור ניצב לנגד עיניי, הם לא האמינו לי והתקשרו לבית החולים כדי לברר האם אמת בפי, ואף בית החולים עם המערכות מחשוב המשוכללות הכחישו את דבריי... עד שעשו שוב בדיקה מעמיקה שגילתה שאכן אמת בפי... (מזל שלא אשפזו גם אותי...).

ולמעשה יוצא, שלא משנה כמה השתדלויות עשינו וכמה גורמים הפעלנו, אלא הכל כבר צפוי וידוע מראש, מי ימצא את הבחור, באיזה זמן ובאיזה מקום. ואין בידנו שום כח לקרב או להרחיק את מועד מציאתו. וכל שעלינו לעשות הוא א. להיות רגועים ושלוים ב. להשתדל במינימום, ולבטוח בבורא עולם במקסימום!

בפרשתנו יוסף הצדיק מתוודע לאחיו, ובתוך דבריו אנו מוצאים את דברי האמונה, הבטחון, הרוגע והנחמה שמלמד אותנו יוסף לדורי דורות: "וְעַתָּה אֵל תַּעֲצֹב וְאַל יָחַר בְּעֵינֶיךָ כִּי מִכְרָתָם אֹתִי הָנָה כִּי לְמַחְיָה שָׁלַחֲנִי אֱלֹקִים לְפָנֶיךָ" (בראשית מה, ה) "וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֶיךָ לְשׁוֹם לָכֶם שְׁאֵרִית בְּאֶרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה" (שם ז) "וְעַתָּה לֹא אִתָּם שָׁלַחֲתָם אֹתִי הָנָה כִּי הָאֱלֹקִים וַיְשִׁמְנִי לָאֵב לְפָרְעָה וּלְאֶדֹן לְכָל בֵּיתוֹ וַיִּמְשַׁל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם" (שם ח)

פסוקים אלו מלמדים אותנו שכל דבר שקורה בעולם, הוא מתבצע אך ורק בגזירת ה', למרות שעניינו רואות שהחבר הוא זה ש"עקץ" אותי בעסקה, ובעלי הוא זה שהשפיל אותי, והבן שלי הוא זה שלא נותן לי מנוחה בימים ובלילות מפני רוע מעלליו, ושכני הוא זה שמחפש להציק לי... אבל תמיד צריכים אנו לזכור "לֹא אִתָּם שָׁלַחֲתָם אֹתִי הָנָה כִּי הָאֱלֹקִים" הכל בכל מכל כל הוא בגזרת האלוקים יתברך ויתעלה, והשכן המציק, החבר העוקץ, הבן השובב והבעל הסורר אינם אלא שלוחיו הנאמנים של בורא עולם. ואין לנו חלילה לדחוק את השעה ולהפריז בהשתדלויות כדי להשיג שקט או מטרה אחרת, אלא עלינו להתפלל ולבטוח בה' שיביא את הישועה בזמן הנכון ובמקום הנכון בְּנִעְיָמוֹת ושלווה.

שבת שלום ומבורך!

חיזוק לנוער

הרב דוד פריון ראש "מרכז התחברות" ר"ג

לא לדחוק השעה

לפני כמה שנים קיבלתי טלפון מארצות הברית מהורים מודאגים ששלחו את בנם לארץ לישיבה (לבעלי בתשובה) בירושלים, והגיע לאזנם שמועה שבנם סולק מהישיבה, ומרוב הצער, לקח כמות חומרים מסוכנים גדולה, וחיייו נתונים בסכנה.

נכנסתי לרכב ונסעתי לירושלים כדי להציל את הבחור, בס"ד אמנם מצאתי אותו בכותל המערבי, אך במצב לא טוב, לקחתי אותו מיד לבית החולים, ולאחר שוידאתי שלא נשקפת סכנה לחייו, הבאתי אותו לביתי וחיכיתי בסבלנות שהשפעת החומרים המסוכנים תרד.

לאחר כמה ימים של סיוט עם העלם המבולבל, הגיעה שבת קודש האהובה, והתכוננתי ביחד עם רעייתי תחי' לשבת סוערת ומאתגרת, אך לא עד כדי כך:

בליל שבת, ברגע של הסח

אהבת הבריות מבט של אהרון

שבת שלום ומבורך, אחים אהובים!

במשנה (אבות א, י"ב) אומר הלל:

"הוי מתלמידי של אהרון - אוהב שלום, רודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה."

השבוע נתמקד ב"אוהב את הבריות".

איך אפשר באמת לאהוב כל אדם - גם את זה ששונה ממני, שמדבר אחרת, שמתנהג אחרת, או אפילו מציק לי לפעמים?

התשובה היא - לשנות מבט.

אם אני מסתכל עליו לא כסתם מישוה, אלא

הרב יהונתן פרטוש רב בישיבת "יגל ליבי" וראש מדרשיית ענפים ב"ב

כחלק מה' יתברך, נשמה שברא ה' - בדיוק כמו הנשמה שלי - אני מבין שהוא לא טעות. בורא עולם לא טועה. אם הוא ברא אותו, הוא טוב, הוא מדויק, והוא חשוב בעולם. וכמו שאני רוצה שיראו בי את הטוב ולא רק את החסרונות - ככה גם אני צריך לראות באחרים את נקודות האור שלהם. ככה אהרון אהב כל יהודי - באהבה אמיתית, בלי תנאים. וכשאדם מרגיש שמישהו באמת רואה בו טוב - הוא מתקרב, הוא נפתח, והוא יכול גם להתקרב לתורה.

אם נלמד לאהוב באמת - נקרב לבבות, נקרב את השכינה.

שבת שלום ומוארת!

קמיקס

מזחלים
מאורז

פרק 39 תקציר:

אלי, שרולי וכוני נלכדו על ידי הפרופסור. הם פנסים לאלף את הקופים בעזרת בוסנים. רובי פביא להם תמונות פסטור המצבה כולו. הם אינם יודעים שהוא פקליט אותם. הפרופסור סוכן את ההקלטות ונתקע חובצה שתדלון עליהם בעת שיבחנו. בסופו של גדי נכבא סבב סניאה חסר פסיפיות.

שרולי, אני שומע את הצעדים של הפרופסור. תאותת לקופים!

הי אמה! וגם את שם! אני צריך אתכם בדיוק!

בואו תמודים, הכנתי לכם שבבים!

שבבים! אוי, לא!!!

פלוס!

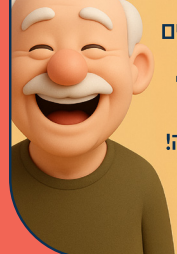
אאאאאא

אאאאאא

מה עושה כסא ששומע בדיחה טובה? מתקפל מצחוק!

במה מברכים מישהו שהגיע לגיל 119? - שנה טובה!

מישהו דופק בדלת: אפשר תרומה למקווה? טוב, קח כוס מים

באיזה יום נפטר דוד המלך?
תשובה
מפרשת לך לך
רב אשי ורבינא.

נראה אותך

גולף

הילד/ה הזוכה

שירה דויד

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס anafeamalon@gmail.com

אנחנו רוקים גל וליבי!

שוב שבת שלום לכל ילדי פינת 'גל וליבי' הצדיקים.

בפעם הקודמת למדנו על אכילה לפני הקידוש.

ליבי: האם מותר לשתות לפני הקידוש?

גל: ילדים צדיקים שימו לב לתשובה, ואפילו תשננו לעצמכם אותה, כדי שתזכרו אותה.

בשבת בערב- אסור לשתות אפילו מים.

בשבת בבוקר- מותר לשתות.

ולפני הבדלה- מותר רק אם ממש צמאים...

אנחנו בטוחים שאתם מאוד צמאים לדעת עוד ועוד, אבל אל דאגה בשבוע הבא נמשיך ללמוד ולהחכים.

אוהבים אתכם ומחכים לכם

ילדים יקרים, ה' מצפה שנלמד לסלוח. כשמישהו פוגע בנו - חבר שדחף,

אח שלקח משחק, או מישהו שאמר משהו לא נחמד - קשה לסלוח. אבל

סליחה היא הדבר הכי גדול שאפשר לעשות!

לסלוח זה לא סימן של חולשה - זהו סימן לעוצמה אמיתית. זה משחרר

אותנו מכעס ומביא שלום למשפחה ולחברים.

שבת שלום ומבורך.

פרשת שבוע ווארם

פרשת ויגש

בפרשת ויגש קורה אחד הרגעים הכי מרגשים בכל התורה - יוסף מתגלה לאחיו! אחרי שנים של כאב, בדידות ועבודות, יוסף סוף סוף אומר להם: "אני יוסף, העוד אבי חי?" - אני יוסף, אבא שלי עדיין חי?

תחשבו רגע מה עבר על יוסף, האחים שלו מכרו אותו לעבדות, הוא נפרד מהאבא האהוב שלו, ישב בבור ואפילו נכלא בכלא על דבר שלא עשה. הוא היה יכול להיות כועס, לנקום בהם, אפילו להעניש אותם קשות. הרי עכשיו הוא המלך של מצרים!

אבל מה יוסף עושה? הוא בוכה, הוא מחבק אותם, והוא אומר להם משהו מדהים: "וְעַתָּה אֶל תֵּעָצְבוּ" - אל תצטערו! הוא אומר להם שזה היה תכנית של הקב"ה, שה' שלח אותו למצרים כדי להציל את כולם מהרעב.

יוסף מסביר: "אֶלֶּה-יָמֵי שְׁלַחְנִי לְפָנֶיכֶם" - אלוקים שלח אותי לפניכם. הוא לא מאשים, לא כועס, ולא נוקם. הוא סולח מכל הלב!

וזה לא הכל - יוסף דואג שאבא שלו יעקב יבוא למצרים, הוא מביא את כל המשפחה, נותן להם את האדמה הטובה ביותר, ומטפל בהם בכבוד ובאהבה.

מצאו 10 הצאים

מהו

הפסוק למסעך שבועה

הילד/ה הזוכה
רפאל זכריה
מגני תקווה

תשובה מפרשת לך לך:
"וַיִּנָּבֶעַ יְהוָה אֶת־פֶּרְעָה נְגָעִים
גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דֶּבֶר שָׂרִי
אֲשֶׁת אֲבָרָם"

יודעים את התשובה
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

שהיתה בברכתך ועל החום שבו אחזת את ידי. באותו רגע החלטתי
החלטה פנימית עמוקה: אני לא מעשן בשבת יותר. לא משום שאיימו
עליי או גערו בי, אלא משום שעוררת בי נקודת אמת שלא הרגשתי שנים".
כך, בחיוך פשוט באהבה אמיתית ולחיצת יד אחת, הצליח רבי אריה לוינ
להשיב נשמה אל מקומה ולהאיר לב של אדם.

מסיפור זה אנו למדים מה כח האהבה, וכיצד כל אחד
מאיתנו יכול להשפיע לטובה ולהחזיר נשמות אבודות
לבורא עולם.

סיפורי צדיקים

שבת שלום חמה

רבי אריה לוינ זצ"ל, שכונה בפי כל רבם של האסירים, היה ידוע באהבת
ישראל עמוקה ובדאגה כנה לכל אדם. דמותו המאירה סללה לו דרך
ללבותיהם של האסירים, והוא היה מדריכם בעדינות ובמסירות בדרך של
מוסר, אנושיות ותקווה. באחת השבתות, כאשר שהה הצדיק בבית הכלא
כהרגלו, ניגש אליו לפתע אחד האסירים ובפיו משפט מפתיע: "רבי, תדע
שבזכותך אני לא מעשן בשבת".

רבי אריה הביט בו בתמיהה ושאל בפשטות: "וכיצד דווקא בזכותי?"
האיש עצר רגע, אסף את מחשבותיו והשיב: "בשבת שעברה, כאשר
נכנסת לבקר אותנו, עמדתי בחצר עם סיגריה דלוקה ביד. כשראיתי אותך
מתקרב, התביישתי והחבאתי את הסיגריה מאחורי גבי שלא תבחין. ניגשתי
אליי בחיוך, בירכת אותי ב'שבת שלום' ולחצת את ידי בחום, מבלי לדעת
שבידי השנייה, המוסתרת, עדיין אחזתי בסיגריה הבוערת.

"ברגע שלחצת את ידי,
הרגשתי כיצד האש צורבת את
אצבעותיי, אך יותר מהכאב
הפיזי בער בי המצפון: איך
אוכל ללחוץ יד לרב, לקבל
ברכת 'שבת שלום', ובאותו
זמן ממש לחלל שבת? תחושת
הבושה והצער מילאו אותי עד
שלא יכולתי לשאת את עצמי.
"כשעזבת את המקום נשארתי
עומד, מבולבל ונבוך. חשבתי
על המעמד, על האהבה

שמואל
קורייב

נפלאות הבריאה

כח גדול בקטן

הקרנף משתמש בקרנו כדי להגן על עצמו, לסמן
את השטח שלו, ולחפר מים באדמה. הוא אוכל
רק צמחים - בעיקר דשא, עלים וענפים, ובולע
ביום כמעט מאה קילוגרם של מזון!

חושם

למרות גודלו העצום, הקרנף רץ במהירות
של כמעט חמשים קילומטר בשעה! הוא לא
רואה טוב, אבל יש לו חוש ריח מעולה ואזנים
ששומעות הכל. הוא אוהב להתפלש בבוץ - זה
מקרר אותו ושומר עליו מעקיצות יתושים.

הידענים?

הקרנף משאיר שבילים בג'ונגל שחיות אחרות
עוברות בהם. הקרנף ההודי נראה כמו לוחם
בשריון אמתי! לקרנף הלבן
(שהוא אפור) יש פה רחב
לדשא, ולקרנף השחור - פה
מחודד לעלים.

הקרנף מלמד אותנו שגם כח גדול צריך לבוא עם רוגע. הקדוש ברוך
הוא ברא אותו בדיק מושלם - כמו כל אחד ואחד מאתנו, שקבל
מהבורא את הכל כדי לחיות בעולם הזה בשלום ובכח.

הקרנף הענק השקט של הבריאה

שלום ילדים יקרים!

היום נפיר את אחד מבעלי החיים המרשימים ביותר בעולם - הקרנף!

סוגי קרנפים

הקרנף הוא חיה עצומה שיכולה לשקול כמו רכב גדול - יותר
משנים וחצי טון!
יש חמשה סוגים של קרנפים - שנים באפריקה ושלושה באסיה.
העור שלו עבה כמו שריון, והוא חזק כל כך שטורפים כמעט לא
מצליחים לפגוע בו.

ואתם יודעים למה קוראים לו קרנף?

פי על האף שלו גדלה קרן. מכאן נולד השם - קרן על האף =
קרנף! הקרן עשויה מאותו החומר שממנו עשויות הצפורנים
והשער שלנו, ואפילו צומחת שוב אם נשברת!

לחזור הביתה עם זינוי הדנים בידן

הרבה אנשים מחפשים להכניס
לביתם קדושה אמונה ושמחה
הפיצו את עלוני השבת 'יגל'
ליבני של הרב יגאל כהן והכניסו
זכות לשולחן השבת שלהם

התקשרו עכשיו > 03-8000-770

מרכז תינוקות
מטרות ומוצרים
חיוניים לתינוקות

סמינר קירוב
שבתות חיזוק
לקרוב רחוקים

המסעדה
סיוע בארוחות
לנזקקים

**24 שעות
קו הלכה**
ושיעורים בטלפון

180 אברכים
לימוד תורה בכולל

שידורים חיים
לזינוי הרבים בכל
רשתות המדיה

"יגל ליבני"
ישיבה לבעלי
תשובה

מחסן החסד
חלוקת סלי מזון

מדרשיות לנוער
מסגרות חיזוק

ביחד מאירים את העולם

רוצים להיות שותפים? חייגו <<<

03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו > 03-8000770

לעילוי נשמת
עזיזה בת שמחה נעמן

לעילוי נשמת
עפיה בת יוסף ורבקה הלל

לעילוי נשמת
ציון בן דהבונה

לעילוי נשמת
אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה